از امروز به بعد بر برادرم گریه نکنید.

از عبدالله بن جعفر رضی الله عنهما روایت است که می گوید: رسول الله صلی الله علیه وسلم پس از گذشتِ سه روز از شهادت جعفر نزد خانواده ی وی آمد و فرمود: «لا تَبْكُوا عَلَى أخِي بَعْدَ اليَوْمِ»: «از امروز به بعد بر برادرم گریه نکنید»؛ سپس فرمود: «ادْعُوا لِي بَنِي أَخِي»: «پسران برادرم را نزدم بیاورید». ما را که مانند بچه های پرندگان - موهای آشفته ای داشتیم - آوردند. فرمود: «ادْعُوا لِي الحَلاّقَ»: «سلمانی را به نزدم فراخوانید». و آنگاه به سلمانی دستور داد که سرهای ما را بتراشد و او هم این کار را انجام داد.

[صحیح است] [به روایت نسائی - به روایت ابوداوود - به روایت احمد]

زمانی که جعفر بن ابی طالب در غزوه ی موته شهید شد، رسول الله صلی الله علیه وسلم سه روز خانواده ی جعفر را رها کرد تا غم و اندوه از دست دادن جعفر را پشت سر گذاشته و دل های شان آرام بگیرد، سپس به آنها فرمود: «از امروز به بعد بر برادرم گریه نکنید». یعنی آنها را از گریه کردن بعد از سه روز نهی کرد؛ تا مصیبت و زمان غم و اندوه طولانی نشود و تداوم نیابد. در اینجا نهی تنزیهی است و بیانگر مباح بودن گریه بیش از سه روز می باشد مادامی که مقرون به امری حرام نباشد. سپس می فرماید: «پسران برادرم را نزدم بیاورید». و آنها عبارت بودند از محمد و عبدالله و عوف؛ عبدالله می گوید: ما را که مانند بچه های پرندگان - موهای آشفته ای داشتیم - آوردند. و این وضعیت به خاطر غم و اندوه از دست دادن پدرشان بود. آنگاه رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «سلمانی را به نزدم فراخوانید». و به سلمانی دستور داد سرهای ما را بتراشد و او هم این کار را انجام داد. به این ترتیب رسول الله صلی الله علیه وسلم به تراشیدن موی سرشان دستور می دهد و سرهای شان تراشیده می شود؛ چون می بیند که مادرشان اسماء دختر عمیس رضی الله عنها به مصیبت از دست دادن شوهرش در راه الله مشغول است و شرایط تمیز کردن و رسیدگی به نظافت بچه ها برای جلوگیری از کثیفی و شپش زدگی را ندارد؛ بنابراین دلش به حال آنها می سوزد و سرشان را می تراشد تا نظافت کرده باشند و کمکی به مادرشان باشد که در چنین شرایطی فرصت رسیدگی به آنها را ندارد. نکته: تراشیدن مو به هنگام مصیبت جایز نیست؛ چنانکه در حدیث آمده است: «لَعَنَ الرسول صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ الصَّالِقَةِ، والحَالِقَةِ، والشَّاقَّةِ»: «رسول الله صلی الله علیه وسلم صالقه و حالقه و شاقه را لعنت کرده است». «حالقه» کسی است که به هنگام مصیبت موهایش را می تراشد. «شاقه» کسی است که به هنگام مصیبت لباسش را می درد. و «صالقه» کسی است که به هنگام مصیبت صدایش را بالا می برد. اما تراشیدن موهای فرزندان جعفر از باب اعتراض به مرگ وی نبود، بلکه هدف از آن بعد از مرگ جعفر رضی الله عنه، کمک به مادر این بچه ها بود که در ایام مصیبت شرایط رسیدگی به نظافت بچه ها را نداشت؛ بنابراین رسول الله صلی الله علیه وسلم برای جلوگیری از شپش زدگی به تراشیدن سرهای شان دستور داد و تراشیدن موهای آنها تحت تاثیر مصیبت نبود.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/8910